

РЕШЕНИЕ

№ 3396

гр. София, 23.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 51 състав,
в публично заседание на 25.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анета Юргакиева

при участието на секретаря Светла Гечева, като разгледа дело номер **9903** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Н. П. И., ЕГН [ЕГН], действаща чрез адв. С. Г.-Д., срещу отказа на и.д. директора на Регионална дирекция – С. на Агенцията по вписванията за връщане на сума в размер на 10 лева, обективиран в писмо с изх. № 66-00-882 от 12.10.2022г.

В жалбата се посочва, че на 20.09.2022г. Н. П. И. подала по електронен път заявление за издаване на удостоверение за тежести с приложения към него нотариален акт и скица на имота, както и платежно нареждане за платена такса в размер на 10 лева. При проверка в електронната система на ТРРЮЛНЦ жалбоподателката установила, че заявлението ѝ е със статус – изчакване на плащане. По телефона ѝ било обяснено, че следва да заплати таксата онлайн в срок от 24 часа, тъй като системата на електронните заявления не може да обвърже направеното по банков път плащане с подаденото заявление, а платената по банков път сума може да поиска да ѝ бъде възстановена. На 21.09.2022г. жалбоподателката направила ново плащане за сумата от 10 лева чрез ерау и след като изпълнила указанията на съдията по вписванията, получила исканото от нея удостоверение на гише на 03.10.2022г. Твърди, че на 20.09.2022г. подала заявление с вх. № 66-00-882/20.09.2022г. за възстановяване на платената по банков път сума в размер на 10 лева, но с процесното писмо това ѝ бил отказано. Жалбоподателката счита, че отказът е незаконосъобразен и неправилен, поради което моли той да бъде отменен. В съдебно заседание жалбоподателката се

представлява от адв. Д., която поддържа жалбата и моли тя да бъде уважена. Претендира присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът – директорът на Регионална дирекция – С. на Агенцията по вписванията, чрез процесуален представител юрк. И., оспорва жалбата, като я счита за недопустима и неоснователна. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема за установено следното:

На 20.09.2022г. Н. П. И. подаде по електронен път заявление, регистрирано с вх. № 59720/21.09.2022г., с което поиска от Агенцията по вписванията да ѝ бъде издадено удостоверение за тежести за имот с идентификатор 68134.4089.790.1.47, находящ се в [населено място], район „М.“. Към заявлението приложила платено нареждане от 19.09.2022г. за платена такса в размер на 10 лева.

На 20.09.2022г. жалбоподателката подаде заявление с вх. № 66-00-882/20.09.2022г. за възстановяване на платената по банков път сума в размер на 10 лева.

На 21.09.2022г. в 11.20 часа чрез ерау жалбоподателката направила ново плащане на сумата от 11 лева.

На същата дата заявлението е било оставено без движение, което, видно от извадката от електронната система, е осъществено в 16:52 часа, т.е. след второто плащане. Указанията на съдията по вписванията са били да се съкрати периода на справка и да се представят предходни документи за собственост.

На 26.09.2022г. исканото удостоверение е било издадено и получено от жалбоподателката в посочената от нея служба по вписванията на 03.10.2022г., като върху него е отбелязано заплащането на държавна такса от 10 лв.

С процесното писмо с изх. № 66-00-882 от 12.10.2022г. жалбоподателката е уведомена, че подаденото от нея заявление е неоснователно и сумата от 10 лв., платена с платежен документ с УРН ОВ61909220048092/155157 от 19.09.2022г. не подлежи на връщане. Изложените в писмото съображения се свеждат до това, че заявлението на жалбоподателката за издаване на удостоверение е със статус „без движение“, било е разгледано от съдия по вписванията, като дадените указания не са изпълнени и към настоящия момент.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима. Неоснователни са възраженията на ответника за недопустимост на оспорването поради просрочие на жалбата. Действително, върху допълнително представения от ответника екземпляр от заявлението за възстановяване на сумата е налице подписано с електронен подпис изявление на и.д. директора на Регионална дирекция – С. на Агенцията по вписванията, че сумата не следва да бъде възстановена. Това изявление обаче има характер на резолюция, т.е. на вътрешнослужебен акт, въз основа на който е изготвено и подписано от административния орган процесното писмо с изх. № 66-00-882 от 12.10.2022г. Тъй като именно с него жалбоподателката се уведомява за отказа да ѝ бъде възстановена претендираната сума, съдът приема, че това писмо се явява подлежащият на оспорване акт. Такъв извод се налага и от факта, че наличието на посоченото електронно изявление върху заявлението за възстановяване не е било известно на жалбоподателката до представянето на документа по делото. На последно място, именно в писмо с изх. № 66-00-882 от 12.10.2022г. самият административен орган е посочил, че това е актът, който подлежи на оспорване с указание в какъв срок и по

кой ред това може да бъде сторено. Считано от датата на съобщаване на писмото, жалбата се явява подадена в срок и тъй като изхожда от лице с правен интерес от оспорването, тя е допустима.

По същество жалбата е и основателна.

Не е спорно между страните, че Н. И. е заплатила на Агенция по вписванията два пъти - с платежно нареждане и чрез ерау сумата от 10 лева за издаване на исканото удостоверение за имот. Безспорно е, че това е сторено в рамките на едно производство, по едно и също заявление - това с вх. № 66-00-882/20.09.2022г. и за издаване на един документ. Тоест от доказателствата по делото категорично и безпротиворечиво се установява, че жалбоподателката е заплатила два пъти такса за извършване на една и съща услуга. Доколкото такса се дължи за предоставяне на услуга, а в конкретния случай е поискана и съответно предоставена една услуга, то едната от платените суми се недължима. Съгласно чл. 4б от Закона за държавните такси недължимо платените такси подлежат на връщане. Предвид цитираната разпоредба, административният орган неоснователно и в противоречие със закона е отказал да възстанови на жалбоподателката недължимо платената от нея с платежен документ с УРН ОВ61909220048092/155157 от 19.09.2022г. сума в размер на 10 лв

С оглед изложеното жалбата се явява основателна и отказът за възстановяване на сумата от 10 лева по заявление с вх. № 66-00-882/20.09.2022г. следва да бъде отменен като незаконосъобразен и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне съгласно дадените указания..

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2, предл. второ от АПК, Административен съд София - град, III отделение, 51-ви състав

РЕШИ :

ОТМЕНЯ по жалбата на Н. П. Ивановаотказ на директора на Регионална дирекция – С. на Агенцията по вписванията, обективизиран в уведомително писмо с изх. № 66-00-882 от 12.10.2022г., за връщане на сума по заявление с вх. № 66-00-882/20.09.2022г.

ВРЪЩА преписката на директора на Регионална дирекция – С. на Агенцията по вписванията за ново произнасяне при спазване на дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Агенцията по вписванията да заплати на Н. П. И., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 310 лева за разноси по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14 – дневен срок от получаването му .

СЪДИЯ: